Prima instanţă: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. Tatiana Balan)
Dosarul nr. 2ac-164/25
(2-23182018-02-2ac-10032025)

D E C I Z I E

26 noiembrie 2025 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru în componenţa:
Președintele ședinței, judecătorul Ana Panov
Judecătorii Svetlana Vîșcu și Elena Bolocan
Grefier Tinca Zagorodnîi

examinând, în şedinţă publică, cererea de apel declarată de apelantul Ministerul Justiției al Republicii Moldova, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 decembrie 2024, adoptate în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Statul Republica Moldova reprezentat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova împotriva Primăriei municipiului Chișinău și Consiliului municipal Chișinău, intervenient accesoriu Ministerul Finanțelor cu privire la încasarea sumei în ordine de regres,-

a c o n s t a t a t:

Pretenţiile reclamantului:

1. La 18 decembrie 2023, Statul Republica Moldova reprezentat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei municipiului Chișinău și Consiliului municipal Chișinău, intervenient accesoriu Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova cu privire la încasarea sumei în ordine de regres.

În motivarea acțiunii a indicat că, prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2010, acțiunea lui Ruslan Rabovil privind asigurarea cu spațiu locativ a fost admisă, fiind obligat Consiliul municipal Chișinău să-i acorde spațiu locativ cu toți membrii familiei sale, spațiu locativ conform normelor în vigoare.
Menționează că, prin decizia Curții Supreme de Justiție din 13 octombrie 2010 a fost respins recursul declarat de către Consiliul municipal Chișinău, fiind menținută hotărârea Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2010.
Afirmă că, procedura de executare a fost intentată la 11 martie 2011 de către executorul judecătoresc Igor Doroftei, Ruslan Rabovil fiind nevoit în toată această perioadă să închirieze spațiu locativ conform contractelor de locațiune.

Indică că, urmare a neexecutării hotărârii și lipsa de intenție reală din partea Consiliului mun. Chișinău de a executa documentul executoriu sus menționat, de către executorul judecătoresc au fost luate mai multe măsuri necesare pentru asigurarea executării documentului executoriu, însă nu s-au soldat cu succes.
Invocă că, neexecutarea hotărârii judecătorești din 11 februarie 2010 emisă de Curtea de Apel Chișinău este continuă.
Notează că, aceste împrejurări l-au determinat pe Ruslan Rabovil să se adreseze în instanța de judecată cu cerere împotriva statului privind recuperarea prejudiciului material și moral cauzat prin nerespectarea drepturilor garantate de legislația națională, cât și de Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, exprimat prin neasigurarea executării hotărârii judecătorești irevocabile, drept urmare constatându-se faptul încălcării dreptului la executare în termeni rezonabili a hotărârii judecătorești.
Declară că, neexecutarea hotărârii judecătorești este o faptă continuă, care în circumstanțele descrise durează o perioadă de peste 12 ani.
Susține că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 noiembrie 2019 a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de Ruslan Rabovil împotriva Ministerului Justiției, intervenienți accesorii Primarul General al mun. Chișinău, Consiliul municipal Chișinău și executorii judecătorești Viorica Prutean (Onoi), Alexandru Tcacenco și Igor Doroftei cu privire la constatarea faptului neexecutării în termen rezonabil a hotărârii judecătorești irevocabile și repararea prejudiciului material și moral, fiind constatat faptul neexecutării în termen rezonabil a hotărârii Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2010, prin care a fost obligat Consiliul municipal Chișinău să acorde lui Ruslan Rabovil cu toți membrii familiei sale spațiu locativ conform normelor în vigoare.
Invocă că, totodată, au fost încasate din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Ruslan Rabovil suma de 89.600,00 lei, cu titlu de prejudiciu material și suma de 2.000,00 lei, cu titlu de prejudiciu moral, cauzat prin faptul neexecutării în termen rezonabil a hotărârii Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2010 și cheltuielile de asistenți juridică în mărime de 2.000,00 lei, în rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.
Relevă că, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 3 martie 2021 a fost respins apelul declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova, a fost admis apelul declarat de către Ruslan Rabovil și a fost modificată hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 noiembrie 2019 în partea ce ține de pretenția cu privire la repararea prejudiciului moral și, anume, a fost majorat cuantumul prejudiciului moral de la 2.000,00 lei până la 30.000,00 lei încasat de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Ruslan Rabovil.

Indică că, prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 1 septembrie 2021 au fost declarate inadmisibile recursurile înaintate de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova și avocatul Sergiu Coptu în interesele lui Ruslan Rabovil.
Punctează că, prin ordinul de plată nr. 68 din 7 aprilie 2022, Ministerul Finanțelor a executat decizia instanței de apel enunțată prin transferarea sumei de 121.600,00 lei la contul lui Serghei Cataraga, conform procurii nr. 2-1404 din 21 martie 2022, în favoarea lui Ruslan Rabovil, deschis la BC"Energbank"SA.
Subliniază că, prin hotărârile judecătorești enunțate a fost constatat că, autoritatea responsabilă de executarea hotărârii judecătorești n-a întreprins toate măsurile corespunzătoare în vederea executării în termen rezonabil a hotărârii, deoarece, de fapt, cauza nu prezintă o complexitate, la fel nu necesită efectuarea unor procedee complicate de durată în cadrul executării hotărârii.
Menționează că, apreciind conduita (rea-credință, neglijență) și durata încălcării (de peste 12 ani), Primăria mun. Chișinău și Consiliul municipal Chișinău au declanșat mecanismul de încălcare a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, fapt ce a generat adresarea lui Ruslan Rabovil cu cerere împotriva statului privind recuperarea prejudiciului material și moral cauzat prin nerespectarea drepturilor garantate de legislația națională, cât și de CEDO.
Afirmă că, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a întocmit și cerere prealabilă la 28 iunie 2022 cu nr. 09/5675, care a expediat-o în adresa pârâților și a fost recepționată, prin urmare, procedura prealabilă de soluționare, la caz, este respectată.
Declară că, în aspectul de neglijență, la nenumăratele încercări ale Ministerului Justiției și ale executorului judecătoresc adresate Primăriei mun. Chișinău în vederea executării documentului executoriu, prin diferite răspunsuri, au declarat că, la momentul actual lipsa spațiului locativ necesar și dezinteresul din partea autorităților statului în soluționarea problemelor înregistrează impas continuu.
Subliniază că, tot din partea Consiliului municipal Chișinău a fost furnizată informația că, atâta timp cât autoritățile publice centrale nu vor întreprinde măsurile necesare pentru alocarea surselor financiare de la bugetul de stat în vederea construirii sau procurării locuințelor necesare nu va fi posibilă executarea în termen a hotărârilor judecătorești.
Relevă că, reține aceste aspecte din partea Primăriei mun. Chișinău și Consiliul municipal Chișinău, însă le califică ca: o nesocotire față de puterea lucrului judecat (un nerespect vădit față de exclusivitatea, incontestabilitatea, executorialitatea și obligativitatea hotărârii); sfidarea cu neglijență gravă a caracterului obligatoriu al actelor judecătorești; încălcarea gravă, neîndoielnică și nescuzabilă a normelor de drept material și procesual și încălcarea cu știință a normelor legale, pe fonul invocării că, pe viitor se va examina în comisiile consultative ale CMC problema apărută.

Evidențiază că, toate negocierile între debitori și creditori se desfășoară cu bună-credință în scopul găsirii unei soluții constructive, trebuie realizate printr-o abordare coordonată și să conducă la avantaje reciproce pentru toate părțile implicate, ceea ce la caz nu a fost realizat.
Susține că, Primăria mun. Chișinău și Consiliul municipal Chișinău au încălcat și prevederile art. 844 din Codul de executare. Persoanele care nu execută cerințele executorului judecătoresc sau care împiedică executarea lor poartă răspunderea prevăzută de lege. Debitorul este obligat să execute documentul executoriu, iar nerespectarea acestei obligații atrage răspunderea prevăzută de lege.
Afirmă că, conform practicii judiciare a Curții Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului, hotărârea judecătorească nu se finalizează cu pronunțarea, ci cu executarea ei. CtEDO reamintește că, unei persoane care a obținut hotărâre judecătorească executorie împotriva statului, ca urmare a soluționării litigiului în favoarea sa, nu i se poate cere să recurgă la proceduri de executare pentru a obține executarea acesteia. Statul trebuie să asigure executarea acestuia atunci când a fost prezentat pentru prima dată, și, dacă este nevoie, chiar din propriile fonduri.
Punctează că, Primăria mun. Chișinău și Consiliul municipal Chișinău au sfidat prevederile legale, vina cărora în încălcarea termenului rezonabil de executare a hotărârii judecătorești a fost confirmată de către instanțele de judecată prin hotărârile emise (fond, apel, recurs) rămase definitive și irevocabile.
Consideră că, pârâții, având obligația de a întreprinde toate măsurile efective și necesare în scopul executării documentului executoriu, nu au realizat-o, fiind demonstrat contrariul, iar statul a fost obligat de a achita despăgubiri pentru aceste inacțiuni, neglijență și impasibilitate a pârâților.
Prin urmare, solicită admiterea acțiunii și încasarea în ordine de regres de la Primăria mun. Chișinău și Consiliul municipal Chișinău, în beneficiul bugetului de stat, a despăgubirii plătite în mărime de 121.600,00 lei.

Poziția instanței de fond:

2. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 decembrie 2024, s-a respins acțiunea, ca fiind neîntemeiată.

Solicitarea apelantului:

3. Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 30 decembrie 2024, apelantul Ministerul Justiției al Republicii Moldova, reprezentat de Constantin Cachița, în temeiul procurii nr. 15 din 17 februarie 2023, a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 decembrie 2024, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii. A indicat că,

motivele de fapt şi de drept vor fi prezentate suplimentar după ce va lua cunoştinţă cu hotărârea motivată, rezervându-și dreptul la apel suplimentar.

4. Potrivit fișei de repartizare a dosarului, cauza civilă a fost repartizată spre examinare în ordine de apel, judecătorului Ana Panov în mod automat-aleatoriu la 10 martie 2025.
5. Prin încheierea Curţii de Apel Centru din 17 martie 2025, nu s-a dat curs cererii de apel declarate de apelantul Ministerul Justiției al Republicii Moldova. S-a acordat apelantului Ministerul Justiției al Republicii Moldova, un termen de 10 zile din momentul recepționării prezentei încheieri, pentru prezentarea în secția civilă din cadrul Direcției de evidență și documentare procesuală a Curții de Apel Centru a apelului motivat, cu indicarea motivelor de fapt şi de drept pe care se întemeiază apelul, a probelor invocate în susținerea apelului. S-a explicat apelantului, că în caz contrar, va avea loc restituirea cererii de apel în corespundere cu prevederile art. 369 alin. (1^1) din Codul de procedură civilă.
6. La 25 martie 2025, apelantul Ministerul Justiției al Republicii Moldova, a prezentat cererea de apel motivată, înlăturând neajunsurile cererii de apel, în termenul acordat.

Argumentele părților:

7. În motivarea apelului a indicat că nu este de acord cu hotărârea instanței de fond, o consideră ca fiind neîntemeiată și pasibilă de a fi casată.

Menționează că, prin hotărârea Curţii de Apel Chişinău din 11 februarie 2010, acţiunea lui Ruslan Rabovil, privind asigurarea cu spaţiu locativ, a fost admisă, fiind obligat Consiliul municipal Chişinău să-i acorde spaţiu locativ. Prin decizia Curţii Supreme de Justiție din 13 octombrie 2010 a fost respins recursul declarat de către Consiliul municipal Chişinău, fiind menținută hotărârea Curţii de Apel Chişinău din 11 februarie 2010.

Punctează că, neexecutarea hotărârii judecătoreşti menționată supra, fiind continuă, l-a determinat pe Ruslan Rabovil să se adreseze în instanţa de judecată cu o cerere împotriva Statului Republica Moldova, privind recuperarea prejudiciului material şi moral cauzat prin neasigurarea executării hotărârii judecătoreşti irevocabile, în termen rezonabil.

Indică că, prin hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 22 noiembrie 2019 a fost admisă parţial cererea de chemare în judecată depusă de Ruslan Rabovil împotriva Ministerului Justiţiei, intervenienți accesorii Primarul General al mun. Chişinău, Consiliul municipal Chişinău şi executorii judecătoreşti Viorica Prutean (Onoi), Alexandru Tcacenco şi Igor Doroftei. A fost constatat faptul neexecutării în termen rezonabil a hotărârii Curţii de Apel Chişinău din 11 februarie 2010, fiind dispusă încasarea, din contul bugetului de stat, prin

intermediul Ministerului Justiţiei, în beneficiul lui Ruslan Rabovil, suma de 89.600,00 lei cu titlu de prejudiciu material şi suma de 2.000,00 lei cu titlu de prejudiciu moral.
Indică că, prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 3 martie 2021 a fost respins apelul declarat de către Ministerul Justiţiei, a fost admis apelul declarat de către Ruslan Rabovil şi a fost modificată hotărârea instanţei de fond, fiind majorat cuantumul prejudiciului moral până la 30.000,00 lei.
Indică că, prin încheierea Curţii Supreme de Justiție din 1 septembrie 2021 au fost declarate inadmisibile recursurile înaintate de către Ministerul Justiţiei şi avocatul Sergiu Coptu, în interesele lui Ruslan Rabovil.
Finalmente, prin ordinul de plată nr. 68 din 7 aprilie 2022, Ministerul Finanțelor a executat decizia instanţei de apel enunțată, prin transferarea sumei de 121.600,00 lei la contul lui Serghei Cataraga, conform procurii nr. 2-1404 din 21 martie 2022, în favoarea lui Ruslan Rabovil, deschis la BC”Energbank”SA.
Menționează că, motivarea instanţei de fond, în argumentarea respingerii acţiunii ca neîntemeiată, rezidă în aprecierea lipsei unei constatări exprese, în cadrul unei hotărâri irevocabile, privind stabilirea vinovăției pârâților pentru neexecutarea unei hotărâri judecătoreşti. Astfel, instanţa de fond a considerat că partea reclamantă nu a realizat, în mod pertinent, sarcina probațiunii, constatând efectiv insuficiența probelor întru dispunerea încasării sumelor reclamate, în ordine de regres.
Indică că, cu toate acestea, contrar aprecierii instanţei de fond, precizează că, în conținutul deciziei Curţii de Apel Chişinău din 3 martie 2021, în cauza Rabovil Ruslan împotriva Ministerului Justiţiei, în ordinea Legii nr. 87/2011, au fost indicate următoarele: „Colegiul notează că, în susţinerea soluției adoptate instanţa de fond a invocat normele indicate supra şi a reținut că, în urma neexecutării hotărârii judecătoreşti, din momentul intentării procedurii de executare şi până la data înaintării acţiunii în instanţa de judecată - 19 februarie 2019, Consiliul municipal Chişinău implicat în această procedură, nu a întreprins nici o măsură în vederea executării efective a documentului executoriu”. De asemenea, în cauza Rabovil Ruslan împotriva Ministerului Justiţiei, în ordinea Legii nr. 87/2011 din conținutul hotărârii Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 22 noiembrie 2019, se reţine următoarele: „Totodată instanţa de judecată va atrage atenţia asupra faptului că reclamantul nu a ridicat careva obiecții faţă de activitatea executorilor judecătoreşti care la rândul lor au întreprins măsuri de executare silită..”
Punctează că, cele menționate supra confirmă că, în realitate, concluziile instanţei de fond, expuse în hotărâre, sunt în contradicție cu circumstanţele cauzei, or, din conținutul soluțiilor judecătoreşti prenotate, se confirmă o constatare expresă a inacțiunilor autorităților pârâte, manifestate printr-o inacțiune („nu a întreprins nici o măsură”) în vederea executării efective a documentului executoriu (astfel cum este invocată în decizia Curţii de Apel Chişinău din 3 martie 2021). Mai mult decât

atât, instanţa de fond a omis să învedereze necesitatea respectării art. 44 alin. (3) Cod de executare: „debitorul este obligat să execute documentul executoriu... Nerespectarea acestei obligații atrage răspunderea prevăzută de lege”.
Afirmă că, raportând circumstanţele neexecutării documentului executoriu, prin prisma constatărilor exprese, urmare a irevocabilității litigiului inițial în ordinea Legii nr. 87/2011, ajunge la concluzia că Primăria şi Consiliul municipal Chişinău efectiv au săvârșit o faptă din imprudență, ignorând obligaţia stabilită prin documentul executoriu. Or, părțile pârâte își dădeau seama de caracterul prejudiciabil al inacțiunii, au prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar au considerat în mod ușuratic că ele pot fi evitate.
Susține că, reținând prevederile art. 2 alin. (5) din Legea nr. 87/2011, consideră că se atestă totuși întrunirea tuturor condițiilor necesare dispunerii încasării sumei solicitate, în ordine de regres: apariția dreptului de regres ulterior reparării prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătoreşti; exercitarea dreptului de regres faţă de persoana vinovată (fiind constatată supra).
Prin urmare, solicită admiterea cererii de apel, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 decembrie 2024, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată, prin dispunerea încasării, de la Primăria municipiului Chişinău şi Consiliului municipal Chişinău, în beneficiul bugetului de stat, a sumei de 121.600,00 lei, în ordine de regres.

8. În şedinţa instanței de apel, apelantul Ministerul Justiției al Republicii Moldova, fiind legal citat pe email, nu s-a prezentat și nu a invocat careva motive.

Intimații Primăria municipiului Chișinău și Consiliul municipal Chișinău, în ședința instanței de apel, fiind legal citați, nu s-au prezentat, însă la 28 octombrie 2025, reprezentantul intimaților Oleg Arbuz, ce acționează în temeiul procurilor nr. 1-01/2-137 din 23 decembrie 2024 și nr. 2-01/2-20 din 15 ianuarie 2025, a depus o cerere privind examinarea cauzei în lipsa reprezentantului. Concomitent, la aceeași dată, a fost prezentată referința la cererea de apel, prin care solicită respingerea cererii de apel, cu menținerea în vigoare a hotărârii instanței de fond.
Intervenientul accesoriu Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, în ședința instanței de apel, fiind legal citat pe email, nu s-a prezentat și nu a invocat careva motive.
Prin urmare, a fost dispusă examinarea cererii de apel în lipsa participanților la proces care nu s-au prezentat, or, în conformitate cu prevederile art. 379 alin. (2) din Codul de procedură civilă, neprezentarea în ședința de judecată a apelantului sau a intimatului, a reprezentanților acestora, precum și a unui alt participant la proces, citați legal despre locul, data şi ora şedinţei, nu împiedică judecarea apelului.

Aprecierea instanţei de apel:

9. Analizând şi studiind materialele cauzei, Colegiul atestă că apelul este drept neîntemeiat şi care urmează a fi respins din următoarele motive.
10. În conformitate cu art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel, apelantul respectând acest termen.
11. În conformitate cu art. 385 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să menţină hotărârea primei instanţe.
12. Colegiul judiciar consideră necesar să menționeze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al apelantului, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluţionarea prezentei cauze (*a se vedea cauza Garda Ruiz vs Spania (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag. 26; Moreira Ferreira vs Portugalia (nr. 2) (Marea Cameră); 11 iulie 2017, parag. 84, 98*).
13. Conform prevederilor art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.
14. Articolul 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, statuează că instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.
15. În temeiul art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.
16. Din conținutul celor relatate Colegiul reține că sarcina instanţei de apel derivă reieșind din dispozițiile art. 373 alin. (1), (2), (5) din Codul de procedură civilă, în condițiile în care instanţa de fond a soluționat fondul cauzei, cu expunerea argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acţiunii în raport cu concluziile reţinute de către aceasta.
17. Colegiul Civil reține că instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reţinându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanţei inferioare. (*Hiro Balani c. Spaniei, nr. 18064/91 din 9 decembrie 1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29 mai 1997 §43*).
18. Potrivit recomandărilor avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al

Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerinţelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidenţieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esenţiale ce iau fost prezentate.

19. Instanţa de apel menționează că, art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justițiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligației instanţelor de judecată de a-şi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanţelor cauzei. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicţii între motivare şi dispozitiv, constituie o garanţie pentru justiţiabili, în faţa eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.
20. În opinia Colegiului, prima instanță a ținut cont de aceste deziderate și a adoptat o hotărâre bazată pe fundament temeinic și materialul probator administrat.
21. Colegiul constată că, prima instanţa a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanţele importante pentru soluționarea cauzei au fost stabilite şi elucidate pe deplin, probelor prezentate a dat apreciere completă, obiectivă şi sub toate aspectele, iar hotărârea este legală şi întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legale a participanților la proces.
22. Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2010, Consiliul municipal Chișinău a fost obligat să acorde lui Ruslan Rabovil spațiu locativ, cu toți membrii familiei sale, conform normelor în vigoare.
23. Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 13 octombrie 2010 a fost respins recursul declarat de către Consiliul municipal Chișinău și a fost menținută hotărârea Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2010.
24. La data de 19 februarie 2019, Ruslan Rabovil a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, intervenienți accesorii Primarul General al mun. Chișinău, Consiliul municipal Chișinău și executorii judecătorești Viorica Protean (Onoi), Alexandru Tcacenco și Igor Doroftei cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2010 și repararea prejudiciului material și moral.
25. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 noiembrie 2019 a fost admisă parțial acțiunea depusă de către Ruslan Rabovil, a fost constatat faptul neexecutării în termen rezonabil a hotărârii Curții de Apel Chișinău din

11 februarie 2010, prin care a fost obligat Consiliul municipal Chișinău să acorde lui Ruslan Rabovil cu toți membrii familiei sale spațiu locativ conform normelor în vigoare și au fost încasate din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Ruslan Rabovil suma de 89 600 de lei, cu titlu de prejudiciu material și suma de 2 000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin faptul neexecutării în termen rezonabil a hotărârii Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2010 și cheltuielile de asistenți juridică în mărime de 2 000 de lei, în rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată (f. d. 6).

26. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03 martie 2021 a fost respins apelul declarat de către Ministerul Justiției, a fost admis apelul declarat de către Ruslan Rabovil și a fost modificată hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 noiembrie 2019 în partea ce ține de pretenția cu privire la repararea prejudiciului moral și, anume, a fost majorat cuantumul prejudiciului moral încasat de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Ruslan Rabovil de la 2 000 de lei până la 30 000 de lei (f. d. 7).
27. Ulterior, prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 01 septembrie 2021 au fost declarate inadmisibile recursurile înaintate de către Ministerul Justiției și avocatul Sergiu Coptu în interesele lui Ruslan Rabovil (f. d. 8-11).
28. La data de 07 aprilie 2022, în vederea executării hotărârilor sus-menționate, prin ordinul de plată nr. 68, Ministerul Finanțelor a transferat suma de 121 600 de lei în beneficiul lui Ruslan Rabovil în temeiul titlului executoriu nr. 2a-3849/20, 2-2725/19 din 01 septembrie 2021 (f. d. 5).
29. Înaintând prezenta cerere de chemare în judecată, Statul Republica Moldova reprezentat de către Ministerul Justiției a solicitat încasarea în ordine de regres de la Primăria mun. Chișinău și Consiliul municipal Chișinău în beneficiul bugetului de stat a despăgubirii plătite în mărime de 121 600 de lei.
30. Conform art. 2 alin. (5) din Legea nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, după repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, statul are drept de regres față de persoana vinovată.
31. Conform art. 1998 alin. (1) din Codul civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.
32. Reieșind din prevederile legale enunțate, instanța de judecată notează că,

pentru antrenarea răspunderii delictuale sunt necesare întrunirea următoarelor condiții: prejudiciul, fapta ilicită și raportul cauzal dintre faptă, prejudiciu și vinovăție. Lipsa uneia din aceste condiții exclude răspunderea delictuală. Pentru angajarea răspunderii delictuale este necesară vinovăția autorului faptei ilicite.

33. Conform art. 2024 alin. (1) din Codul civil, persoana care a reparat prejudiciul cauzat de o altă persoană are dreptul la o acțiune de regres împotriva acesteia în mărimea despăgubirii plătite persoanei vătămate dacă legea sau contractul nu prevede altfel.
34. La caz, se reține că, persoana care a reparat prejudiciul cauzat de o altă persoană are dreptul la o acțiune de regres împotriva acesteia, dacă confirmă vinovăția acesteia.
35. Conform art. 20 alin. (1) – (4) din Codul civil, dacă prin lege nu se prevede altfel, persoana răspunde numai pentru prejudiciul cauzat prin fapta sa săvârșită cu vinovăție sub forma intenției sau imprudenței.
36. Fapta este săvârșită cu intenție dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, le-a dorit sau a admis, în mod conștient, survenirea acestor urmări.
37. Fapta este săvârșită din imprudență (din culpă) dacă persoana care a săvârșit-o fie își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar a considerat în mod ușuratic că ele pot fi evitate, fie nu își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deși trebuia și putea să le prevadă.
38. Fapta este săvârșită din culpă gravă dacă persoana a săvârșit-o cu o profundă lipsă de prudență de care, în împrejurările cazului, era evident că trebuia să dea dovadă.
39. Colegiul civil consideră că vinovăția intimaților poate fi confirmată printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă sau printr-o sentință rămasă irevocabilă.
40. Or, conform art. 318 din Codul de executare, neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executare a hotărârii instanței de judecată ori a documentului executoriu menționat la art.11 lit.c) sau d) din Codul de executare, se sancționează cu amendă de la 30 la 60 de unități convenționale.
41. Neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executare de către o persoană cu funcție de răspundere a documentelor indicate la alin.(1) ori împiedicarea executării acestora, se sancționează cu amendă de la 120 la 180 de unități convenționale.
42. Conform art. 320 din Codul penal, neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executare a hotărârii instanței de judecată, dacă aceasta a fost comisă

după aplicarea sancțiunii contravenționale, se pedepsește cu amendă în mărime de la 550 la 650 de unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 150 la 200 de ore, sau cu închisoare de pînă la 2 ani.

43. Neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executare de către o persoană cu funcție de răspundere a hotărârii instanței de judecată, precum şi împiedicarea executării ei, dacă aceste fapte au fost comise după aplicarea sancțiunii contravenționale, se pedepsesc cu amendă în mărime de la 650 la 850 de unităţi convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 3 ani, în toate cazurile cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani.
44. Ministerul Justiției n-a demonstrat prin probe pertinente vinovăția Primăriei mun. Chișinău și a Consiliului municipal Chișinău pentru neexecutarea hotărârii Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2010, menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 13 octombrie 2010.
45. Or, lipsa unei hotărâri/sentințe irevocabile, prin care să fie stabilită vinovăția pârâților pentru neexecutarea unei hotărâri judecătorești, nu dă naștere dreptului statului de a solicita în ordine de regres repararea prejudiciului suportat la data de 07 aprilie 2022 în sumă de 121 600 de lei.
46. În consecință, instanța de apel concluzionează că motivele invocate în cererea de apel sunt nefondate, iar hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 decembrie 2024 este legală și întemeiată, motiv pentru care urmează a fi menținută.
47. Prin urmare, Colegiul concluzionează că instanța de fond a stabilit corect circumstanțele relevante ale cauzei, a apreciat corespunzător probele administrate și a aplicat just normele de drept material incidente, iar motivele de apel nu infirmă legalitatea și temeinicia hotărârii atacate.
48. În așa împrejurări, Colegiul reiterează că, concluziile primei instanțe sunt întemeiate şi legale, în concordanță cu prevederile art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea urmează a fi menținută cu respingerea cererii de apel, ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile articolelor 385 lit. a), 389-390 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,-

D E C I D E :

Se respinge, din lipsă de temei, apelul declarat de apelantul Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 decembrie 2024.

Decizia este definitivă și executorie, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul: Ana Panov

Judecătorii: Svetlana Vîșcu

Elena Bolocan